

Publicerad 2012-10-18 09:19 av Karin Jungå c/o Vemod

För att klargöra denna dikt, så handlar det inte om en nittioåring utan om att vara utmattad. Det kan man ju vara som nittioåring så klart men denna handlar bara om mig.

en nittioårings lilla sång

viljestark är min ovilja
att vakna upp
ur drömsk trötthet
den där förlamande
du vet

har varit uppe
och vänt
tusen gånger om
ramlat ner
lika ofta igen

matthet i kroppen
en nittioåring
sittandes på hemmet
matad med gröt
med katrinplommon

i drömmarna sover jag
i vindsutrymmen
tampas med riktiga andar
som vill mig illa
drömmer att jag blir
vansinnig på min son
för att han gått med
i moderaterna
det skulle han inte göra
aldrig

dags att stanna levande
en liten stund

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karin Jungå c/o Vemod med Poeter.se id #29769 innehar upphovsrätten